

שבת מעוז אמות להצ"י:

חסידות בלוז

חובש ארכאון תשפ"ט בנושא אאולה

חסידות בלז

ריקוד פתיחה שבט נחלה

מערכה א':

(מסיבה חילונית, אנשים יושבים, מעשנים, בירות, מוזיקה רועשת)...

גיא: (מתיישב ליד לימור) אז אהה מה רציתי לשאול אותך? אה, בת כמה אמרנו שקוראים לך?

לימור: מה אתה מסתלבט עלי?

(קוסינוס טנגוס וסינוס עושים מלא צחוקים ובלאגן)

קוסינוס: טוב יא ללה, עזבו שטויות, מי עולה להפציץ לנו איזה קטע??

סיגי: לימור! כן יאללה לימור תפציצי!!

לימור: נראה לכם? יאללה תעלו איתי גם...

קארין: נו טוב...נעלה ניתן לה קצת גם..

טנגוס: יופי! שיגעון...קבלו את שלושת המוסקטריות שלנו והן..

סינוס: סיגי קארין ולימור החבורה של הכיכר שלנו!!

קוסינוס: יואו כמה שאני מתרגש...

טנגוס: ששש.. שתוק הם מתחילות..

כולם: סיגי קארין ולימור!!!!

סיגי: קבלו אותנו בשיר המקפיץ שלנו!!

(לימור יורדת בפרצוף קצת מהורהר, והולכת הצידה, בוזגלו ניגש אליה)

בוזגלו: מה הפרצוף הזה? הקטע שלך היה טירוף!!

לימור: עזוב, מרגיש לי מוזר כל העניין הזה..

בוזגלו: (מתעצבן) איזה עניין?

לימור: הקטע הזה ש.. אני עומדת כמו.. כמו איזה מוצג ראוה וכולם יכולים לתת לי ציון על מה שאני, או מה שאני לא..(חושבת) אוף לא יודעת... מציק לי..

בוזגלו: עזבי אותך מכל המחשבות האלה, יש לך קול יפה תני לנו להנות ממנו...

אבוגבר: כן, מה הקטע שלך? שחררי!

גיא: שמעי לימור, שיחקת אותה, יצא לך בול יובל דיין.

(משה יוצא מהמסיבה ועובר על פניהם)

בוזגלו: היי וואו! (משה מנסה להתחמק) לאיפה אתה מנסה לברוח? (בוזגלו תופס אותו בצוואר) זה כבר שבועיים איחור, מה אתה עושה ממני צחוק? אני חייב ת'כסף הזה, הבטחת שתחזיר אותו כבר לפני שבועיים!

משה: אני נשבע לך, אחי, תן לי רק עוד יומיים!

בוזגלו: אין מצב, או שאתה מביא לי עכשיו ת'כסף או שאני מחסל אותך!!

אבוגבר: מה זה נראלך? משחק ילדים? תזהר ממנו כסף זה כסף!!

משה: בוזגלו!

(בוזגלו לוקח את משה מאחורי הקלעים בצעקות)

-חושך-

לימור: בוזגלו, אתה נורמלי?? רק בגלל כסף??

-נדלק האור-

יסי אמזלג בוזגלו ואבוגבר נכנסים ואומרים: אף מילה!! ויוצאים מהבמה.

קוסינוס: יאללה אתם. מפחידים הבחורים.

סינוס: רק שלא יתעסקו איתנו יש לנו שימורים

טנגוס: כעע נתקע להם במוח.

-חושך-

מערכה ב':

(רואים את לימור במשטרה עומדת וצועקת על החוקר)

לימור: ואז הוא תפס אותנו ככה בצוואר והוא נהיה כולו אדום, בחיים לא ראיתי אותו ככה.. ואז הוא לקח אותנו... ו... נראלי הוא גמר אותנו!

(אודי נכנס-רב פקד)

אודי: סליחה על האיחור (מושיט יד ללימור) רב פקד אודי קדרון.

לימור: נעים מאד, אני לימור בוסקילה. (פונה חזרה לחוקר) אמרתי לך, הוא בחור פשוט נחמד, ראיתי אותו לפעמים מסתובב בכיכר... מה הוא כבר יכול לעשות? אפשר לחשוב? בשביל כסף לעשות כזה דבר?

אודי: גברתי, שבי רגע ותרגעי. בוזגלו הוא החבר שלך?

לימור: סוג של חבר...יותר ידיד, מכירה אותו ככה מהחברה אבל בחיים לא הייתי מאמינה עליו שיעשה כזה דבר!!

אודי: הוא תותח בעולם התחתון.

החוקר: עוסק בסחר סמים, הלבנת כספים.

לימור: מה?? בוזגלו? אתם בטוחים?

אודי: אנחנו אחריו כבר חצי שנה. יש לנו קלטות, צילומי מעקב..

החוקר: אבל אין לנו מספיק הוכחות וזה בעייתי, החומר לא מספיק כדי להרשיע אותו.

אודי: הבחור די מסוכן- העדים האחרונים שראו אותו בפעולה פשוט נעלמו.

לימור: מה זאת אומרת נעלמו?

אודי: (צוחק) הוא פשוט עלה על עקבותיהם וגמר אותם..

החוקר: אבל אל תדאגי, שתי כוס קפה. עכשיו את בידיים טובות, אנחנו נגן עליך, נדאג שתישארי בטוחה. כלום לא יקרה - יקרה התפקיד שלנו.

אודי: אם תעזרי לנו נעזור לך. אם תעידי נגדו נוכל לתקוע אותו סוף סוף במאסר עולם עד סוף החיים.

לימור: תגיד לי- השתגעתי? אתה אומר לי פה שהוא פושע מטורף ואתה מצפה שאני יעיד נגדו? אתה יודע הרי טוב מאד מה יקרה לי אז- הוא יעלה עליי..

אודי: לימור...

לימור: ויהרוג אותי!

החוקר: אל תדאגי, אם לא נוכל להגן עלייך לא נכניס אותך לסכנה.

לימור: (בציניות) בטח.. ..

אודי: זה יקח רק כמה חודשים לקבוע מועד למשפט.. ..

לימור: (קוטעת) רק כמה חודשים? למה לא שנה? אולי גם כמה עשורים?!

אודי: מיידלע נחביא אותך לחודשיים ואז תעידי.

לימור: באמת? מה תעשה? תכניס אותי לשק ותקבור אותי? תשכח מזה!

אודי: אם תעידי אני ישים אותך במקום האחרון שהם יחשבו לחפש בו.

מערכה ג':

(בנות בפנמייה, בחדר)

אביגיל: (מסרקת) שרה מה לעשות לך בשיער?

שרה: 2 צמות

אביגיל: למה נראה לך? השיער שלך מספיק בקושי לצמה אחת, ואת רוצה לחלק אותו לשתיים??

שרה: אוףף..

(דבורה הסגנית נכנסת)

דבורה: נו שווין, כינים בדקתם בנות? מה קורה? כבר מאוחר..

יוכי: הסגנית אפשר שנעשה חזרה אחרונה?

דבורה: מהר בנות! חזרה אחרונה, לבית הכסא פיג'מה ולישון

יוכי: יאללה בואו נעשה חזרה אחרונה לשיר החדש שהמצאנו..

רוחמה ומינה: יאללה.

מינה: דבורה הסגנית אולי תשמעי אותנו שרות?

דבורה: אני אתקדם, תהנו..

הבנות שרות: "זה התחיל לפני שנים, התקבצו כל היהודים, רק משה עלה להר לקחת ת'תורה" (במנגינת השיר- גולית)

-האור עובר לאודי ולימור-

(אודי ולימור עומדים בשערי בית הספר)

אודי: בי"ס יפה, לא??

לימור: כן, פסטורלי, תגיד לי מה אתה רוצה לעשות ממני? חוזרת בתשובה עם מדים? איזה בוקית עם תעודת בגרות?? מה הקטע??

אודי: אני רוצה שתשארי פה לקצת זמן.

לימור: איפה??

אודי: כאן בבי"ס- משהו לא ברור??

לימור: מה אתה נורמלי? אני מעדיפה כבר לטוס לחו"ל- אתה מטורף!!! אני לא ישאר עם הבנות האלה אפילו שעה, הבילוי המועדף עליהן הוא לצאת לקנות משהו בקיוסק בהפסקות.

אודי: תקשיבי, הפושע הזה בוזגלו מכיר אנשים בכל מקום!! יש לו קשרים, את ראית למה הוא מסוגל! כאן, בבית ספר "גאולת

ישראל" הוא בחיים לא יחפש אותך. חוץ ממני אף אחד לא יודע שאת כאן. ננסה להקדים את המשפט- חודש חודשיים מקסימום! אני מבטיח לך שאני ישחרר אותך מכאן כמה שיותר מהר- מילה שלי...

לימור: מה אני יעשה כאן? אני ישתגע פה! יש פה רק בנות דוסיות עם חולצות מכופתרות, מה אני יעשה כאן? מה אני יעשה כאן?

אודי: טוב יאללה, להתראות לימור- אני יבוא כמה שיותר מהר לקחת אותך מפה.

לימור: אני לא נשארת כאן, תשכח מזה אני אומרת לך..

אודי: תתנהגי יפה.

(המנהלת והמפקח מראיינים את לימור)

דבורה: הנה דפי הראיון שלך גברתי

מנהלת: מה שמך?

לימור: לימור בוסקילה.

מנהלת: אמממ... שבי!

לימור: אוקיי לפני שנתחיל רק רציתי לומר לך באמת תודה אני יודעת שזה בטח מטריח אתכם מאד אההה... רק רציתי להגיד

תודה על ההתחלה. (שקט של מבוכה) אממ.. תמיד אמרתי לאנשים אממ.. ז'תומרת דתיים... אתם כל כך דתיים! זה דבר מדהים בעניי.

מנהלת: גברת בוסקילה, הסכמתי להסתיר אותך ולהגן עליך ונעשה את זה כמיטב יכולתנו. עם זאת, מן ההכרח שתביני שאינך במועדון או בבר. זהו מוסד דתי ויש כאן כללים מסויימים שעליך לנהוג לפיהם (מוציאה תקנון בית ספר מגולגל), טוב זה ארוך, ואין הרבה זמן אז קחי לקרוא זאת בערב וחשוב שתביני שלא אסבול שום הפרת סדר או שבירת מסגרת בצורה כל שהיא.

לימור: טוב אני ישתדל, אבל את מבינה? אני צריכה לברוח ממשהו שרוצה להתנקם בי, בגלל זה הם תקעו אותי פה במעוז הדוסיות הזה, אני בכלל לא רוצה להיות פה.

מנהלת: אנחנו קרובות לשעת ארוחת צהריים אולי תרצי להתרענן? וודאי תרצי להחליף בגדים.

לימור: רק אל תצפי שאני אלבש את הבגדים האלה. בלי כפתורים, בלי צווארון, בלי חצאית כפלים מג'נונה.

מנהלת: את חייבת ללבוש את זה, זה יעזור לך להשתלב בנינו. ככה מי שרוצה להתנקם בך, לא יזהה אותך! (לוקחת חבילת בגדים ותוקעת בידיים של לימור) מעכשיו ועד שאת עוזבת תקראי בשם: בלה חיה מנדלביץ'...
חושך-

ריקוד חרדיות שבת מעוז (לימור נכנסת עם בגדים של חילוניה ובאמצע מחליפה לחרדיה)

מערכה ד':

רוחמה: יאללה בנות ארוחת צהריים...

(15 בנות יושבות מסביב לשולחן)

רוחי: בנות, הלחם הזה מאתמול!

שייני: אם את רוצה לחם מהיום, תבואי מחר... (קצת צוחקת)

שרה: זוכרות שהמנהלת אמרה שצריכה להגיע תלמידה חדשה?

יוכי: מעניין מי זאת תהיה..

אביגיל: הלוואי שהשיר שהכנו לה יצא טוב.

ציפי: (לוקחת בננה ומתחילה לברך:) ברוך אתה...בורא פרי ה?!..

אביטל: אדמה.. לא עץ.. אדמה.. עץ.. (מדפדפת בקיצו"ש..) כן אדמה!

שייני: ב"ה.. שנזכרנו בברכה...

בתיה: מה? ברור שמברכים על בננה אדמה זה שיח כאילו!!!

יעלי: מה את מתגאה שאת יודעת? הלוואי שתאכלי תפוח בלי ברכה!!

גאולה: את בעצמך! הלוואי שישפך עליך יין של שביעית!

אביטל: ששש בלי קללות!! תהיו בשקט, המנהלת באה!

דבורה: בנות תכף המנהלת תכנס עם התלמידה החדשה, שקט בבקשה!

(המנהלת ולימור נכנסות, הבנות נעמדות בשקט)

מנהלת: אחר צהריים טובים בנות. סליחה על ההפרעה, אני רוצה לקדם בברכה תלמידה חדשה בבית הספר בלה חיה מנדלביץ'

(ברשמיות ובטקסיות). (הבנות עושה שלום)

ציפי: וואו, היא נראת לי מה- זה שווה! (לוחשת למישהי)

מנהלת: שקט! שקט! (מוחאת בידיים) בלה הגיע אלינו מבית ספר, אההמ, יותר פתוח ברחובות, במטרה להתחזק. אני בטוחה

שתקבלו אותה יפה ונציג את דרך בית ספרנו בצורה הטובה ביותר ועד מהרה בלה תתאקלם פה מהר!

(כולן מתיישבות)

מינה: המנהלת, הכנו שיר לכבוד בלה חיה, אנחנו רוצות לשיר לה..

מנהלת: יופי, בשמחה

דבורה: היכן הדפים שהכנת לי? אה רצייתי לשאול אותך..

(המנהלת מדברת עם דבורה ובנתיים הבנות שרות)

כולם נעמדות ושרות תשיר:

"יה התחיל לפני שנים התקבצו כל היהודים רק משה עלה להר לקחת את התורה.

היהודים אז התרגשו כחול לבן כולם לבשו לא המצאנו שום דבר כי זה באמת קרה.. אוווו כי זה באמת קרה.

ומאז בכל מצב את המצוות תמיד נאהב ונזכור גם שהכל קורה בהשגחה, ויחד נקרב ת'גאולה..

הנה באה הנה באה תלמידה חדשה מקוות שתוסיף לנו רק קדושה"

(מנהלת מהנהנת בשביעות רצון המנקה נכנסת באמצע השיר שמתחילה לסדר ולהפיל בטעות דברים)

בתיה: בשם כל הבנות אני רוצה לקדם בברכה את בלה חיה, וכחלק מקבלת הפנים חשבתי שאולי ניתן לבלה חיה להגיד דבר

תורה קטן שהרי כולנו יודעות ששולחן שלא נאמרו עליו דברי תורה כאילו אכלו עליו זבחי מתים

(צחקוק)

מנהלת: זה נחמד מאד מצידך בתיה, אבל..

לימור: (קוטעת) כן אני יכולה להגיד דבר תורה!

רק רצייתי לומר שכמה שנראה שכאילו המצב עכשיו קשה וחסר תקווה אז אלוקים אוהב אותנו ושומר עלינו כמו שנאמר: "אלוקים

נתן לך במתנה דבר גדול דבר נפלא, את החיים על פני אדמה" אז תהיו חזקות אמן סלע כן יהי רצון...

בתיה: א-מ-ן-! (שאר הבנות צוחקות ומגחכות הבנות חוזרות לאכול ולימור מתיישבת ליד אילת)

מנקה: מעניין מאיפה הוורט הזה שהיא הביאה לנו, יודעת משהו הילדה..

דבורה: נו שויין.. העיקר מבלבלת את השכל לבנות

לימור: אני בחיים לא יתרגל לאוכל הזה.

בסייד
אילת: אל תדאגי בלה, גם לי היה קשה בהתחלה, אבל ביום רביעי יש קרעפלעך.. יאמיי!!

(לימור עושה פרצוף נגעל)

רבקה: רגע מאיזה סמינר באת?

לימור: אמממ...סמינר הכיכר כן, מרחובות.

רוחמה: אוי אני מתה על רחובות.

גולדי: כן, היו לי דודים שגרו שם..

לימור: הייתם אוהבות את בית הספר שלי, הייתי מחזור שני אבל לא לבשנו חולצות עם כפתורים כאלה.. וצווארון... אתם מבינות?

יעלי: אז למה עברת לכאן?

לימור: רציתי להתחזק, אין לכם מושג איך נראית העיר ברחובות, שיכורים, אלימות בחורות עם מכנסיים, סיגריות קלפים..

(המנהלת בדיוק עוברת ושומעת את השיחה, לימור לא שמה לב וממשיכה לספר..)

לימור: חבל על הזמן הייתה לנו שם ערסית אחת שקראו לה סיגי...כן.. ותשמעו קטע מה היא עשתה פעם אחת כשהלכנו ל...

מנהלת: (קוטעת את דבריה) בלה חיה אפשר לדבר איתך לכמה דקות? עכשיו!

לימור: (מסתכלת על כל הבנות וכאילו נזכרת) מי אני?

מנהלת: כן את!

לימור: מה פתאום?

מנהלת: אלא מי? (פונה לבנות) סיימנה לאכול בעוד 10 דקות מסתיימת ההפסקה.

דבורה: אני מזכירה לכן בנות יקרות שמחר תערך שוב בדיקת כינים.

(לימור קמה ושתייהם הולכות במסדרון מנהלת מדברת בקשיחות ובמהירות)

לימור: (מנסה להסביר את עצמה) בסך הכל התחלתי לתקשר איתם, את אמרת שאתם תציגו לי את בית הספר שלכם אז כדי

שההכירות תהיה שווה החלטתי להכיר לכם גם את בית הספר שלי.

מנהלת: זה שורש הבעיה! אדאג למצוא לך כאן מספיק תעסוקה כדי שלא תעשי עוד שטויות מהסוג הזה

(מנענעת בראשה בחוסר סיפוק)

חושך-

מערכה ה':

(רוחמה יוכי רוחי אביגיל לימור גאולה סגנית. לימור נכנסת לחצר ורואה בנות משחקות ואחת הבנות יושבת לבד)

לימור: איך קוראים לך?

גאולה: גאולה

(הבנות בוהות בה)

לימור: רוצה שנשחק? למה את לא עם כולם?

גאולה: עיזבי אני פסדר. אוהבת להיות לבד.

רוחמה: ואי לימור הזאת צדיקה.. בואו נדבר איתה קצת

יוכי: כן כן!! טוב דברי איתה את

(בנותים גאולה ולימור משחקות בצד)

אביגיל: היי לימור

לימור: היי

אביגיל: רוצה לשחק איתנו? כיף שבאת!!

לימור: כן וגם עם גאולה..

גאולה: (בלחישת) אני מתביישת

כולן: יאלללה חבל! (והולכות לשחק)

רוחי: מי מסובבות?

גאולה: לא אכפת לי

שרות: אני מפחדת מ: (במנגינת אחת שתיים בהפסקות שתיים)

רוחמה: חושך

יוכי: כלבים

רוחי: מנהלת (נבהלות שהיא אומרת. המנהלת והסגנית עוברת והם מפסקות לסובב את החבל)

סגנית: חוששני שהחפץ חיים היה חולק עליכן בנות, תכף ההפסקה נגמרת מהרו בנות

(רוחמה ויוכי מחליפות את גאולה ואביגיל שסיבבו עד עכשיו)

אביגיל: ממשיכים לשחק..

כולם: אני מפחדת מ..

גאולה: בדידות

אביגיל: ערבים

לימור: בוזגלו ואבוגבר

כולן: (עוצרות לסובב את החבל) מה? מי אמרת? מיזה? אבומה?

לימור: לא משנה.. יאלה מתחיל שיעור. בואו לכיתה..

חושך-

ריקוד שבט גלעד

מערכה ו:

(בוזגלו, אמזלג, יוצאים מחדר החקירות)

בוזגלו: איך נתת להם לעכב אותי בחדר הזה שש שעות?

עו"ד: משך זמן החקירה לא תלוי בי

בוזגלו: למדת בכלל בבית ספר לעורכי דין, שטרן?

אבוגבר: (ביזלזול) כן משחק אותה יודע

עו"ד: כן

בוזגלו: אה כן? וסיימת אותו?

עו"ד: ברור שסיימתי אותו..

בוזגלו: אה כי זה לא נראה ככה.

(אודי מגיע)

אודי: בוזגלו היה נעים לדבר איתך, אז ניפגש במשפט כן?

בוזגלו: אין לך שום ראיות נגדי, אם לא תמשיך להטריד אותי אז..

אודי: כן אז מה תעשה?

עו"ד: (מנסה לסדר תענינים) כלום באמת שכלום.. רק רוצה לומר ש...

אודי: (קוטע) שהוא פוחד ואתה יודע מה, יש לו סיבה לפחד ובגדול! להתראות חברה..

(הולך אבל עדיין רואים אותו קצת על הבמה)

בוזגלו: (מביט בריכוז באודי המתרחק) משהו לא פסדר, מציק.. הוא יותר מידי מרוצה מעצמו...

עו"ד: אל תדאג הוא סתם מבלף.

בוזגלו: (לחבריו) מצאתם ת'חבורה?

אבוגבר: רק אל תגיד שלא, למה אני ישפד אותך הלילה.

יוסי: (מגמגם) היא נעלמה, לא מצאנו אותה בשום מקום היא לא חזרה הביתה כל היום..

בוזגלו: (נופל לו האסימון) הבחורה אצלו, בגלל זה יש לו ראיות נגדי, חייבים להחזיר אותה. תשלח בפקס תצלום שלה לכל

המאפיייה, אפשר גם להוציא פליירים בתור ההורים שלה.

עו"ד: אני לא יכול לשמוע את זה. אני לא יכול להשתתף בדבר כזה..

(אוטם את האוזניים)

בוזגלו: (מסתובב לעו"ד במהירות) אף אחד לא ביקש ממך לעשות זאת. (חוזר בחזרה ליוסי) רבע מיליון דולר, חיה או מתה!

(יוסי מהנה ויוצא לדרך במהירות לפני בוזגלו והעו"ד)

מערכה ז:

(המנהלת לוקחת את לימור לחדרה)

מנהלת: ברוכה הבאה זה החדר שלך בלה חיה

לימור: (שתיקה)

מנהלת: לא יכולת לצפות למשהו יותר טוב, נכון?

(לימור שותקת וסורקת את החדר)

לימור: מה עושים עכשיו? לומדים?

מנהלת: השעה תשע. חלומות נעימים

לימור: רגע את רוצה להגיד לי שהולכים לישון פה בתשע?

מנהלת: במקומך הייתי מנצלת את הזמן לעשות חשבון נפש על היום שעבר עליך ובכלל על כל החיים שלך, עד כה כמדומני יש

לך הרבה מה לחשוב ולשפר

לימור: אין שום דבר רע בחיים שלי, לפני שהגעתי לכאן היו לי חיים, חברים, בגדים יוקרתיים, הכל בסדר איתי!

מנהלת: האמנם?? לפי מה ששמעתי כל מה שעשית בחיים שלך זה לשוטט בכיכר ולשיר במסיבות ועכשיו פושע מסוכן רוצה

להתנקם בך אז אם את משתה במישהו אז זה רק בעצמך. הקב"ה שלח אותך לכאן, תפסי את הרמז (יוצאת)

(לימור נשארת לבד בחדר ובועה באוויר ביאוש ופתאום נכנסות חבורת בנות לחדר בקולניות)

רוחי: איזה כיף? תישמעו, בגלל שהתלבושת שלי קטנה עלי קנו לי תלבושת חדשה

אביטל: לי עוד מעט יקנו אבל רק חצאית כי החולצה שלי טובה עלי

גולדי: אוף אני שנים עם התלבושת המעצבנת הזאת וניראלי גם לא יקנו לי בקרוב.

רוחמה: אני תמיד קונה את התלבושת שלי "בפרישמן" הם הכי טובים

אביטל: כן גם הכי צנועים וגם כחולבן!

לימור: (מתערבת פתאום) רגע אני לא מבינה משו, לכולכן יש אותה חצאית ואותה חולצה? ועד שאת קונה תלבושת חדשה זה

אותם בגדים? למה לא לגוון? למה ללבוש בגדים נדושים?

יוכי: אני לא חושבת שאת צודקת, כשכולם לובשות את אותם בגדים זה יותר צנוע!

לימור: אבל מה הקשר? צניעות זה דבר אחד ואחדות זה דבר אחר... כולכן נראות כאילו יצאתן מפס יצור אחד..

שייני: מה רע בזה?

(שתיקה בחדר)

ציפי: (מצביעה על חולצה תכלת) תכלת דומה לרקיע ורקיע דומה לכיסא הכבוד.

אילת: המבחנים היום למקהלה היו ממש סיוטים נראלי אני לא יתקבל.. (רואים את לימור נדלקת כששומעת מוזיקה)

ציפי: נו, מה רע בזה? הלוואי ואני לא אצטרך להיות במקהלה.

גולדי: אני בטוחה שאני אתקבל (מתחילה לשיר בזיוף)
יוכי: (משתיקה אותה) כבר ממש מאוחר בואו לא נתחיל נושא חדש לדיון, נמשיך מחר...
אמאל"ה כבר תשע ארבעים ושלוש נהיה מותשות מחר במסיבת ראש חודש
(כולן הולכות למיטות)
גאולה: לא לשכוח "שמע ישראל..."
(כולן חוץ מלימור שמות ידים על העיניים וממלמלות, לימור רואה את זה וישר קופצת)
לימור: כן בואו נשיר ביחד שמע ישראל
לימור מתחילה לשיר: "שמע ישראל" של שרית חדד וכולן בוהות בה בשוק
לימור: מה, יש בעיה? תשירו איתי
(שתיקה ובהייה בחדר)
לימור: תגידו יש לכם רגע בחיים שאתם לא מתפללות?
שרה: כל החיים שלנו זה תפילה. אנחנו מודות לה' על כל הטוב שהוא מביא לנו וגם אנחנו מבקשות ממנו דברים. ה' הוא מלך העולם!
לימור: והוא עונה לכם? (שקט)

ריקוד שבט הראל- מלך העולם

מערכה ח:

(מסיבת ראש חודש עם כיבוד כולם יושבות, עומדות, אוכלות, מפטפטות. האור מתמקד על לימור ועל עוד כמה חברות שיושבות איתה) (המנקה נכנסת ושרה רוקדת עם המטאטא ואז מגישה את הרוג'ך)
בתיה: הרוג'עלך הזה נראה לי מצוין.
ציפי: גם ההכשר שלו חבל על הזמן
בתיה: ועכשיו הברכה: "ברוך אתה ה' בורא מיני מזונות". יאמי מטורררף אחד הרוג'עלכים אם לא הה.. (מלקקת את האצבעות)
(יעלי מסתכלת עליה בהלם)
יעלי: בתיה זה חוסר נימוס משווע
לימור: עזבי אותך נימוס, חוץ מזה שרוג'עלך זה משמין כלום לא משנה
(לוקחת בהפגנתיות רוג'עלך ומתכוונת לתת בו ביס)
אביגיל: היי מה עם הברכה?
לימור: מה??
יעלי: נו.. בורא מיני מזונות. תברכי את הרוג'עלך לפני שאת נוגסת..
לימור: אהההה לברך את הרוג'עלך? רוג'עלך יקר אתה 3 אחוז שומן 971 בצק, אוהבים אותך רוג'עלך אוהבים אותך י'בצק. (ציחקוק)
לא מצאתי חרוז אחר. (פונה לציפי) זה מספיק?
אביגיל: נו ברצינות תברכי את ה' שנתן לך את הכל, החיים, הרכוש, האוכל ואת הרוג'עלך.
לימור: אה אני מבינה כאילו את תודה. אממ מעניין אף פעם לא חשבתי על זה
(האור חוזר על כולם, המנהלת והמפקח נכנסים וכולם נעמדות במקום).
מנהלת: בנות יקרות נא לשבת, התכנסנו כאן היום לכבוד מסיבת ראש חודש המסורתית. אני מזמינה את המפקח לשאת דברי תורה.
דבורה: ולהתנהג בכבוד. זהו אדם מיוחד שצריך לכבדו.
מפקח: ברוכות הבאות לכולן, רבי עקיבא אומר ואהבת לרעך כמוך זה כלל גדול בתורה. חשוב שנלמד לאהוב כל אחד ואחד בעמ"י שהרי כל עם ישראל אחים. שנזכה להוסיף אהבה בעזרת ה' ובזכות זה תבוא הגאולה.
מנהלת: תודה למפקח, ועכשיו קבלנה את המקהלה שלנו. הרבנית שרה פייגא מסרה לי שהמקהלה שלנו יודעת שתמיד להתעלות עבדה השבוע על מבחר שירים. אז נפתח בשיר הראשון
דבורה: אוו אוני מתרגשת! כה חיכיתי לזה.
"זה התחיל לפני שנים התקבצו כל היהודים רק משה עלה להר לקחת את התורה.
היהודים אז התרגשו כחול לבן כולם לבשו לא המצאנו שום דבר כי זה באמת קרה.. אוווו כי זה באמת קרה.
ומאז בכל מצב את המצוות תמיד נאהב ונזכור גם שהכל קורה בהשגחה, ויחד נקרב ת'גאולה..
הנה באה הנה באה תלמידה חדשה מקוות שתוסיף לנו רק קדושה"

מערכה ט:

חוקר: מנופף בניצחון בדף שבידו, מצאנו הבוקר את הפלאייר הזה בסטקיה של מרציאנו
אודי: פשע ממוחשב איזה עולם נפלא (מקריא מתוך הדף) "ביתנו האהובה נעדרת. אנו מבטיחים פרס בסך עשרים אלף דולר למי שימצא את המלאך שלנו. אנו מתגעגעים ומיחלים לשובה חיה או מתה" (אודי גומר להקריא) בוזגלו התחיל להיות נואש... (בגיחוך)
חוקר: (בסקרנות) נו, אז איפה החבאתה אותה? לא תגלה לנו איפה היא?
אודי: לא הייתי מגלה אפילו לרב הראשי של מדינת ישראל.. אפילו לא למזכ"ל של תנועת אריאל.. סבלנות ידידי כשכל הסיפור הזה יגמר, יפתרו כל השאלות.

מערכה י':

(לימור מנסה לברוח מהבית ספר, יעלי ובתיה בעקבותיה)

לימור: (אל יעלי ובתיה בלחץ)- בואו מהר! (המנהלת מופיעה והן משתתקות, כולן יוצאות, המנהלת עולה עם לימור)

מנהלת: בלה חיה, חברותייך הבהירו לי, שבאו אחרייך מרצונן (דבורה קוטעת)

דבורה: סליחה על ההפרעה הנה המסמכים והמקורות שביקשת.

מנהלת: אבל הן לא היו באות אחרייך אלמלא הדוגמא שנתת להן.

לימור: (בהתרסה) אבל הן לא רוצות להישאר תקועות כל הזמן מאחורי החומות האלה!

מנהלת: (בתקיפות) תביני, בלה-חיה, החומות האלה הן ההגנה היחידה שיש להן. הרחובות אינן בטוחים בשבילן, וודאי שלא

בשבילך! התלבושת הזאת לא מגינה על הבנות, החומות מגינות עליהן.

לימור: אני מצטערת, הן באמת חשובות לך, נכון?

מנהלת: כן, וגם את חשובה לי, והחיים שלך. אבקש מרב פקד אודי קדרון למצוא לך מקום בטוח וטוב יותר.

לימור: לא! אל תשלחי אותי מכאן! אני רק מתחילה להתרגל למקום, לא אסכן עוד אף אחת, אני מבטיחה!! מה קרה להכנסת

אורחים? הרי אלו הערכים שאת מחנכת אליהם!

מנהלת: (חושבת רגע ואז אומרת) את צודקת, כל אחד יכול לטעות. את רשאית להישאר כאן, אך אגביל את פעולותייך למטלה

אחת.

לימור: שהיא.. (בחשש)

מנהלת: זמרה! תצטרפי למקהלה.

לימור: למקהלה?! לא!!

מנהלת: (בתקיפות) כן!! תלמדי ותשירי!

לימור: לא, בבקשה לא! לא שמעת איך הן שרות!?

מנהלת: (מפנה את אצבעה ללימור ללכת) למקהלה! בלה-חיה מנדלביץ!

(לימור מתרחקת בכתפיים שמוטות, והולכת לחדר מוזיקה. נכנסת ושואלת ביובש)

לימור: כאן החזרות למקהלה?

הבנות: (בהתלהבות) כן כן!!

המורה: הנה קחי את המילים, תלמדי. (המורה מביאה ללימור את המילים)

לימור: תודה. (מישי מתחילה לנגן וכולן מזייפות בטירוף את השיר, המורה מפסיקה את כולן ופונה ללימור)

המורה: את איתנו?

יעלי: (פונה למורה בחנוניות) המנהלת אמרה שיש לה רקע במוזיקה.

ציפי: באמת? את יודעת לשיר?

לימור: (בלי לחשוב) שרתי פעמיים במסיבה

(כולן מסתכלות עליה בהלם מוחלט)

לימור: (מגמגמת במהירות) אהה... קריוקי של נשים התכוונתי.

(כולן מתלחשות בהתלהבות והמורה צועקת עליהן)

המורה: (בכעס) אם זה פועל כך, אולי תרצי להחליף אותי?! (לימור מהססת)

המורה: נו!! (בנות מגחחות מאחורי הגב של המורה)

(לימור הולכת לכיוון הלוח וצוחקת במבוכה, במטרה "להיות המורה")

לימור: אוקי, אוקי, מרים הפסנתרנית תנגן את זה פעם אחת, כדי שנדע על מה מדובר ונמשיך הלאה. מרים- תנגני!

עכשיו יעלי, בואי לכאן רגע- שמת לי לב שאת מזיזה את השפתיים, אבל לא יוצא מהן כלום! אני רוצה לשמוע אותך שרה לבד! אם אין

לך התנגדות מרים- תני לה רה.

(יעלי שרה בשקט, לימור מניעה את ראשה בחוסר סיפוק)

לימור: את צריכה להתגבר על זה. אני יושבת בקצה החדר, ואת צריכה להגיע אלי, אוקי?? מרים, תתחילי בבקשה את המנגינה.

(יעלי מתחילה לשיר חלש, לאט לאט הקול מתגבר)

לימור: (מרוצה) יופי! כמו שצריך! יש לך את זה. זה מה שאת צריכה- לשיר מכל הלב. (פונה לכולן): אתן צריכות לחשוב על זה

כשאתן שרות, זה לא סתם שאתן שרות, זה לא סתם מילים ותווים, זה מהלב.

(מתחילות שוב לשיר)

בתיה: תראו את זה!! ממש שרנו אקורד!

לימור: כן, שרתן אקורד למשך 2 שניות... אבל זה גם יפה... הדבר הבא שאנחנו צריכות לעשות זה להקשיב אחת לשנייה. זה

מפתח גדול- אם נצליח, אנחנו נהייה להקה עם כבוד.

המורה (בזעף): ידעתי את זה כבר מזמן.

לימור: אף פעם לא חשבתי שלא ידעת את זה, אני יודעת שאת דוגלת בעבודה עם משמעת, נכון??

המורה: וודאי. אני מורה לזימרה כבר 35 שנה.

לימור: כמה פעמים בשבוע הן עושות חזרות?

המורה: פעמיים בשבוע, לכמה שעות.

לימור: זה לא מספיק, תקשיבי להן! הן צריכות הרבה עבודה- צריך לעשות חזרות כל יום! (הבנות מתלחשות התרגשות: "היא

מוצלחת")

המורה: ובכן- אני מסכימה. החזרות ייערכו כל יום, כאן בשעה 4.

לימור וכולן: יש! תודה! (דבורה נכנסת ומקשיבה)

דבורה: שומו שמיים לא חשבתי שיש לבנות שלנו כזה חוש מוזיקאלי אשרי יולדתן

בסייד (כל הבנות יוצאות ורק לימור נשארת עדיין מופתעת מעצמה)
מורה: אני חייבת לומר לך שנפעמתי מאוד מהכישרון שלך במוזיקה, הגישה שלך לשירים הוסיפה לנו מאוד למקהלה, ואת צודקת שכל שיר ששרים עם הלב והעוצמה הוא יצירה של ממש.
(המורה הולכת ולימור נשארת, יושבת חושבת. הדסה נכנסת, רואה את לימור, מתלבטת אם להפריע)
הדסה: בלה חיה? את בסדר? את נראית מהורהרת.. אפשר לעזור?
לימור: (עושה לא עם הראש), תודה הדסה. (הדסה יוצאת)

לימור: (מונולוג) אני לא מאמינה שאני מוצאת את עצמי כאן. שלום, לימור בוסקילה בבית ספר דתי, מה אני עושה פה?? אבל כשחושבים על זה דווקא חיים לא רעים. הבנות פה ממש בסדר, רגישות אלי, נחמדות. אבל אני ממש מתגעגעת לחיים של הכיכר שם הכל היה חופשי, סוער. אבל מצד שני החיים פה הרבה יותר רגועים, אתה לא עסוק כל היום ב "איך החברה יסתכלו עליי" אתה פשוט חי את האמת שלך, את מה שאתה! אני כבר לא יודעת מה לחשוב, מרגישה מבולבלת.

ריקוד שבט נווה

מערכה י"א:

(שומעים צלצול טלפון ברקע, מחיצה בין המזכירות לחדר השני, שולחן+ טלפון, הפקיד נכנס)
פקיד (לחוקר): הי, פספסת אותי, קדרון הרגע יצא.

חוקר: אויש, אני צריך שהוא יחתום על מסמך, אי אפשר להעביר את זה בלעדיו.

פקיד: תשאיר את זה כאן ואני אוודא שהוא יחתום עליו.

(החוקר מהסס, בסוף מניח את המסמכים על השולחן של הפקיד, החוקר יוצא והפקיד מסתכל לכל הכיוונים ואז פותח את התיקיה.)

פקיד: (ממלמל לעצמו) שובר תשלום לבי"ס 'גאולת ישראל'.. תרומה מיוחדת באישור רב פקד אודי קידרון (מרים ת'טלפון, מחייג ואומר): כן, זה היא, איתרנו אותה, בבי"ס "גאולת ישראל".

(בצד השני של המחיצה, אודי מגיע) **חוקר:** חשבתי שהלכת.

אודי: ירדתי לאוטו ושכחתי תמפתחות.

חוקר: כהנא אמר לי להשאיר את שוברי התשלום אצלו, הוא אמר שתחתום עליהם אח"כ.

(אודי חושב שנייה וממהר לחדרו של כהנא) **פקיד:** (כהנא עוד בטלפון) כן, שטראוס זה במרכז העיר.

(אודי תופס את כהנא בצווארו וצועק) **אודי:** שלומי! חוקר! (שלומי, איגור ומרמלשטיין מגיעים)

אודי: הנה המדליף שלנו חברה, תעצרו אותו, תעיפו אותו מהעינים שלי!

שלומי: כהנא, המשחק נגמר, בוא איתנו.

איגור: מרמלשטיין, אתה רואה מה שאני רואה? קבל איזה פושע יש לנו פה.. תפשיל שרוולים וקדימה ל..

חוקר: לכלא, אה איגור, הדג השמן הזה חושב שהוא יצא מפה בזול..

-חושך-

מערכה י"ב:

(בלה חיה ועוד כמה בנות בחדר שינה מתאמנות על שירים- בתיה, יעלי, ציפי, רבקה, רוחי, רוחמה, אילת)
"יש הרבה דגים בים אה ה אבל לא כולם כשרים אה ה עם קשקשים וסנפירים רק אותם אוכלים"

(לימור מכוונת אותם איך לשיר וכו.. פתאום המנהלת נכנסת נסערת)

מנהלת: בלה חיה בואי מהר!

לימור: אנחנו רק נגמור חזרה אחרונה

מנהלת: שום חזרה אחרונה!! זה בעניין דחוף מאוד (המנהלת דוחפת את לימור למשרד)

לימור: (נכנסת) אודי, מה קורה?

אודי: לימור-תקשיבי, הם איתרו אותך, קחי ת'דברים שלך ותעופי מכאן.

לימור: אבל אני לא יכולה ללכת, אנחנו שרות מחר לבת דודה של הרב ארציאלי.

אודי: אם לא תעופי היום- מחר תשירי לפני כסא הכבוד.

לימור: אבל...

(קדרון תופס אותה ומושך אותה ליציאה)

לימור: תקשיבי, אני לא יכולה לעזוב אותם עכשיו.

אודי: אני חושב שהם יבינו.

לימור: אתה לא מבין, הם צריכות אותי!

אודי: הן צריכות אותך? חבורת דוסיות?! בשביל מה? שאלות אמוניות וטיפים באיפור...?

לימור: תקשיבי לי טוב, מדובר בבת דודה של הרב ארציאלי -אוקי? אז אל תזלזל זה מזה חשוב להם, הם עבדו קשה בשביל זה וזה מגיע להם! (הולכת)

אודי: לאן את הולכת?

לימור: לשירותים, יש אישור?

(לימור הולכת, קדרון מחכה ליד הדלת. לימור יוצאת מהצד השני של הבמה ופוגשת את יעלי)

יעלי: בלה חיה! חיפשנו אותך! אנחנו צריכות אותך לחזרה.

פתאום **בוגלו ויוסי** תופסים אותה ואומרים: הפתעה!

בוגלו: יש שינוי בתוכנית, החזרה היום בכיכר..

בס"ד (סוחבים את יעלי ואת לימור, לימור בועטת בבזוגלו והוא משחרר קצת את יעלי)

לימור: רוצי יעלי!

יעלי: (רצה וצועקת לעבר אודי) אדוני? אדוני!!

(בזוגלו, יוסי ואמזלג סוחבים את לימור מחוץ לבמה)

(קדרון מסתובב ורץ) **יעלי:** אדוני תעזור לי, חטפו אותה שני בחורים.

אודי: הם אמרו לך לאן?

יעלי: כיכר, לכיכר. (מתחילה לבכות) (קדרון מתחיל לרוץ ויוצא מהבמה, יעלי נשארת בוכה, לאט לאט הבנות מרגיעות אותה והמנהלת נכנסת)

יעלי: חטפו אותה! שני בחורים עם אקדחים!

ציפי: למה שמישו ינסה לחטוף בחורה צנועה וחסודה?

מנהלת: היא איננה דתיה, היא חילוניה ושמה לימור בוסקילה, היא היתה עדה לרצח אכזרי ומצאה מיסתור בבית סיפרנו.

בתיה: היא לא דתייה? (בשוק)

ציפי: היא שיקרה לנו?

יעלי: אבל היא בחורה כזאת נהדרת.

אילת: תראו מה היא חוללה למקהלה, היא גרמה לנו לשיר כ"כ יפה...

דבורה: מה שנכון נכון!

שרה: זה היה רמז בשבילנו.

אילת: לא משנה מי היא, לא נוכל לשיר בלעדיה, היא המקור להשראה שלנו. גבירתי המנהלת- אני יודעת שאת ובלה חיה לא תמיד הסכמתן, אבל חייבים לעזור לה, בבקשה...

שרה: חייבים להציל אותה! אי אפשר להשאיר אותה למשטרה. (בנות מתחילות להתרגש ולדבר)

מנהלת: סליחה בנות, הרגענה (פונה ליעלי) יעלי תתרכזי- את יודעת מי היו שני הגברים? לאן לקחו אותה?

דבורה: בנות אל נא תדאגו ה' שומר עליה ובואו אנחנו נאמר תהילים היא אחת משלנו

יעלי: הם פושעים והם אמרו שהם לוקחים אותה לכיכר.

מנהלת: (חושבת רגע וממלמלת) כיכר.. במרכז העיר.. שרה- דווחי למנהל על המצב, כל השאר בואנה איתי. (יוצאת מהבמה ואחריה הבנות)

ריקוד שבט מעוז הנדירות- באמונה

מערכה י"ג:

(רואים אוטובוס קו 6) **בתיה:** זה קו 6, רוצו שלא נפספסו!

יעלי: הוא מלא. הוא יסגור עלינו!

בתיה: תפתח ת'דלת!

(כולן מאחורה צועקות- תפתח. תפתח. תפתח.)

אילת: תפתח מאחורה- יש לנו חופשי חודשי.

נהג: בנות, אני מלא עד 0 מקום (מתחיל להתקדם לאט) אני מצטער.

מנהלת: אבינו שבשמיים, צור ישראל וגואלו, אל תאשים את הנהג הזה שנטש אותנו בשעת דחקנו, כשיעמוד לפניך ביום הדין דון אותו במידת רחמים.

דבורה: אמן!!

שרה: אלוקים, אל תתעלם ממנו כמו שהוא מתעלם ממנו.

יעלי: אנחנו יודעות שיותר קל להענות לתפילת מי שנענה לאחרים.

בתיה: אבל אם יפיל לפניך תפילתו ויתחנן לפניך שתפיג את כאבו כמו גרון, נשירת שיער, אפנדציט.

אילת: אל תשליך אותו לעת זקנה

ציפי: עשה עימו חסד למרות שהוא לא עושה איתנו חסד.

נהג: בנות, בנות, יאללה עלו כבר, רק זריז בקשה. (הבנות שולחות מבט מודה במרומים ועולות).

חושך-

מערכה י"ד:

(אור על פינה קטנה בכיכר, לימור קשורה על כסא עם בזוגלו ושני חברים)

בזוגלו: מה חשבת לעצמך, כשברחת אל השוטרים והתחבאת?

לימור: אני מתחרטת על כל החטאים שלי ומצטערת על שלך.

בזוגלו: אהבתי אותך לימור, נתתי לך הכל.. איך את עושה לי את זה? איזה תודה אני מקבל? איפה הנאמנות? לא היית צריכה לעשות לי דבר כזה.

אבוגבר: תאמת לימור אני מאוכזב ממך.

לימור: אתה תישפט עם כולם.

בזוגלו: אני לא אשפט!

אבוגבר: לעולם לא.

יוסי: היא מתנהגת מוזר מאז שאספנו אותה.

אמזלג: כאילו היא לא פוחדת מכלום, כאילו.

בוזגלו: היא פוחדת, ספרי לבחורים כמה את פוחדת.

אבוגבר: תענה שמדברים איתך! לפני ש..

לימור: אני סולחת לך דודו...

(בוזגלו נקרע מצחוק, טופח לה על הכתף ואומר לבחורים, בוזגלו ואבוגבר עושים ריקוד מצחיק, אבוגבר ובוזגלו מדברים בצד בפנטומימה)

אבוגבר: חסלו אותה. (יוצא)

(יוסי ואמזלג מוציאים אקדחים)

אמזלג: אוקי, סופרים עד 3 ויורים. (אמזלג מסתובב אליה, יוסי תופס אותה בשרוול)

יוסי: רגע, נספור אחת-שתיים-שלוש

אמזלג: אוקי.

(מכוונים) אחת-שתיים-שלוש---(שתיקה) **יוסי:** לא ירית.

אמזלג: גם אתה לא.

יוסי: חשבתי שאתה תירה אז אין צורך שאני אירה.

אמזלג: גם אני חשבתי ככה.

יוסי: אני לא יכול לירות בבחורה דתייה.

אמזלג: היא לא באמת, היא בתחפוש.

אבוגבר: מה אתם נורמלים? עושים צחוק? חסלו אותה!!

יוסי: אבל איך אפשר לדעת שזאת רק תחפוש? אני לא יורה בשליחים של אלוקים.

(הם הולכים להתלחש בצד וחוזרים)

אמזלג: אוקי, יש לנו יתרון- תוריד ת'מדים המטופשים האלה.

יוסי: (קוטע אותו) כן, את כל הסיפור של הדוסיות.

אבוגבר: אין לנו את כל היום. (יוצאים)

אמזלג: הגיע הזמן לחסל את לימור האמיתית, יאלה- תחליפי בגדים.

(הם מתירים אותה מהחבלים והיא יורדת על ברכיה ומתפללת)

אמזלג: מה היא עושה?

יוסי: אלוקים אדירים! היא מתפללת.

לימור: אבינו שבשמיים, צור ישראל וגואלו, ברך את מדינת ישראל, וסלח נא ליוסי ואמזלג שאין להם מושג מה הם עושים. הם רק

מקשיבים לדודו שמפחד לעשות את זה בעצמו, הגיע זמן קריאת שמע של שחרית- אמן!

(לימור נותנת להם בעיטה בנעליים, קמה ומתחילה לרוץ, אמזלג ויוסי רצים אחריה)

אמזלג (ליוסי): תמצא את בוזגלו! (וממשיך לרוץ) (הבנות מתחילות להיכנס לכיכר)

שרה: תודה לקל, אנחנו כאן.

הבנות: ברוך ה', ברוך ה'

מנהלת: איזרו עוז בנות, התפזרו וחפשו את בלה חיה מנדלביץ', נסו להתמזג בסביבה.

(ברגע זה נכנסת לימור- ובריצה אחריה יוסי ואמזלג והיא נבלעת בקהל)

בתי: (פונה לאנשים שנמצאים במקום) שלום, סליחה-מישהו ראה כאן בחורה דתייה? לא? תודה!

יעלי: היא לא באמת דתייה. (מסבירה לסובבים אותה בהתרגשות) היא רק מתחזה לדתייה, זה הדהים אותנו כי חשבנו ש... קולה

נחלש). (אמזלג הולך אחרי אילת ואומר לה)

אמזלג: הי חמודה.

אילת: מה אתה רוצה?

(אמזלג נרתע, ממשיך לחפש ונתקע ביוסי ובוזגלו) **אמזלג:** בוזגלו אני לא יכול, יש פה מלא דוסיות, איך נמצא אותה?

(ממשיכים להסתובב יחד ולחפש) **אודי:** שלומי, רבינוביץ', תחסמו ת'ציאות- תתכונו לפשיטה, קיבלתם? תפסו אותם!

(הפושעים נגררים לניידת ותוך כדי לימור אומרת לבוזגלו) **לימור:** יש לי 2 מילים להגיד לך, דודו.

בתי: בלה חיה!

לימור: יברכך ה'.

מנהלת: אני תולה בך את האחריות לכל ההתרחשות הזאת שהכניסה שמחה פרועה לבי"ס שלי, ששיבשת כליל את חיינו וחשפת

את כולנו לסכנת מוות. (לימור מורידה את הראש)

מנהלת(בחיוך): תודה לך!

דבורה: ובכן באמת רוב תודות!

לימור: (צוחקת בהקלה) לא, תודה לך ותודה לכולכם. בסופו של דבר הבנתי שהחיים שלכם זו האמת!

מנהלת: קדימה בנות, יש לנו עוד הופעה היום, בנות להזדרז, זאת הבת דודה של הרב ארציאלי...

דבורה: אנחנו לא רוצות לעשות פדיחות ולימור עבדה קשה כדי שהמקהלה תיהיה מקהלה!

ריקוד שבט דביר- גאולה

אלופות שלנו!! סומכות עליכן שיהיה חודש מעיף ומטורף!! אוהבות כל כך- אמן וראשית

רשימת תפקידים:

הסמנך יישאולת ישכאל יי:

• החנהלת

צבורה הסאנית

מסקח

החורה

החנקה

אביאל

שרה

יוכי

כוחמה

מינה

כומי

שייני

ציפי

אביאל

בתיה

יעלי

שאולה

אילת

אלוזי

רבקה

• איחור

• בוצאלו

• אבוזבר

• אמאלא

אנשי המטרה:

משה

יוסי

• אלוזי

• החוקר

עורק צין

פקיז

שומי

איזור

חילונים:

גיא

קוסינוס

אנאוס

סינוס

סיגי

קארין